

התנהגות או תכונות המייחסות לו. (ג) לפגוע בקובל במישרתו הציבורית, ב" מישלח ידו או במיקצועו."

"יצר

הפירסום"

ה סיכום הראשון של המישפט נערך בפני שופט בית-המשפט-השלוש בתל-אביב, אליהו כרמל. עורכי-הדין של העולם הזה טענו בפני כרמל טענות מוקדמות. בין היתר טען עורכי-הדין זיכרוני כי אין בקטע הכתבה, שהוגש עליידי נוף, והמת-ייחס אליו בתביעתו, אף אחד מהפרטים המשמיצים. אשר נוף מנה בקבילתו. לגבי הפרטים המשמיצים. לטעמו של הקובל, המתייחסים להברי-כנסת אחרים, אין ה" קובל רשאי לשים עצמו כמגינם ודורש טובתם של כלל חברי-הכנסת, בין כבוד-דים ובין כציבור."

את דבריו טיים זיכרוני באומר: "לנר-כח פעילותו המצומצמת של הקובל כחבר-כנסת. מובן מדוע בחר להפגין את יוזמותיו ורגישותו הרבה לכבוד הכנסת דווקא ב" בית-המישפט, ולא בבית-המחוקקים שאליו נבחר. הנאשמים יטענו, כי אל לו לבית-המישפט לסייע ליצירה-הפירסום של הקובל, ואין בית-המישפט המקום הנכון שבו ירוש העותר את אשר נחשק ממנו בכנסת: פיר-סום ועניין ציבורי."

השופט כרמל קיבל את גירסת העולם הזה, ובפסק-דין ארוך ומומקן ביטל את הקובלנה של עקיבא נוף.

עורכי-הדין של נוף הגישו עירעור על החלטת השופט כרמל לבית-המישפט המ-חוזי בתל-אביב. בית-המישפט זה קיבל את העירעור והחזיר את התיק לבית-המישפט-השלוש. אולם לשופט אחר: השופט יהוד-שע דיאמנט. בפני דיאמנט החל מתנהל המישפט הארוך והממושך.

ראשון העדים של ההגנה היה עורך-הטולט הזה, אורי אבנרי. בין השאלות הראשונות שנשאל: למה היתה הכוונה בקטע שהופיע בכתבה, שבו נאמר: "אם אומנם הירצה נוף בשם ישראל בארצות-הברית, הרי השערוריה בהוצאה זו היא כפולה ומכופלת."

הסביר או אבנרי: "הכוונה בפירסום, כפי שמשמע ממנו, שאם אומנם נשלה נוף עליידי מישרד-החוץ להסביר מדי-ניות בחוץ-לארץ, הרי זו שערוריה, כי חסר לו כושר יסודי למלא שליחות כזאת. תפקידו של עיתון הוא לומר זאת."

אבנרי הסביר את מיבנה העבודה ב" עיתון, ואת התייחסותו לסידרת-הכתבות על נסיעות חברי-הכנסת לחוץ-לארץ: "אם כתב פרלמנטרי מיקצועי מאד בא יאומר: אלה הן העובדות והן בדוקות. חייב כל עורך לקבל דבריו, ולהציג שאלות לאותו כתב כפי שגם אני-עצמי הצגתי לו. בסיד-רה זו נכתב על עשרות חברי-כנסת, ואיש זולת הקובל לא עירער על הדברים שפור-סמו. דווקא על הקובל פורסמו דברים חמורים פחות. נאמר גם כולם, כל האחר-רים, שהם נסעו על חשבון הציבור, ואילו על הקובל נאמר שהוא כנראה לא נסע-כך."

אבנרי המשיך והסביר את חשיבותה של סידרת-הכתבות, ביניהן הכתבה בה הוזכר נוף: "הכתבה מכילה רשימת נסיע-עות של חברי-כנסת למטרות ונסיעות שונות, וכן מטעם מוסדות שונים. עיקר מגמתה להצביע על כך שחברי-כנסת מס-תובכים בעולם, תחת למלא את התפקיד האחר למענו נבחרו, והוא לשרת בכנסת ולחוקק חוקים. זו הכוונה של כל ה" סידרה."

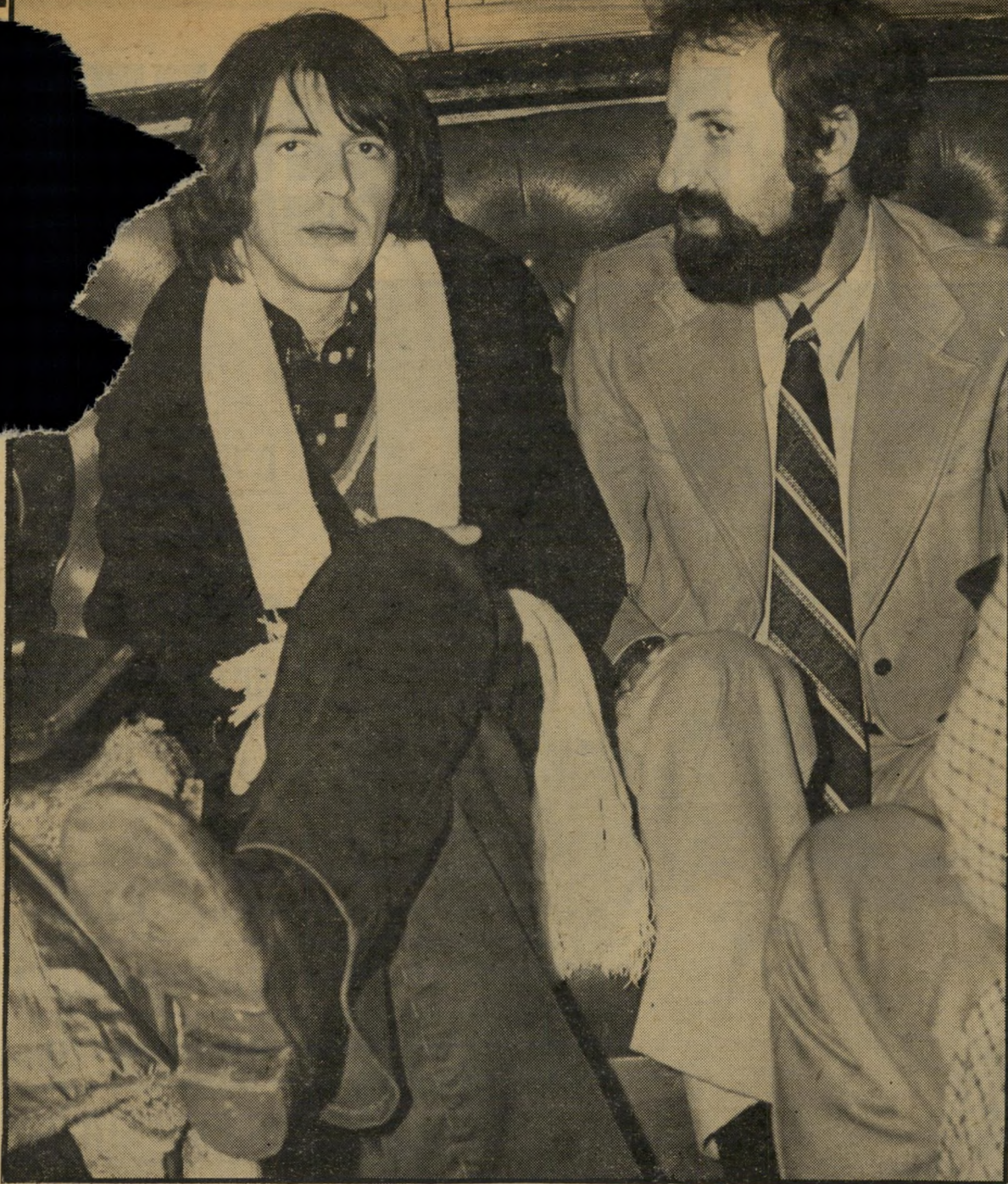
הסנאט

של טכסאס

א חרי עדותו של אבנרי העיד העי-תונאי שכתב את הכתבות. הוא סיפר על מקורות-המידע שלו לגבי הסיפסה על נוף בכתבה: "ח"כ נוף סיפר, כשהוה בין השאר גם לי, שהנסיעה האמורה בכתבה הני"ל היתה מין ירחידיבש או משהו שקשור לנישואיו.

אשר לנסיעתו מטעם מישרד-החוץ, שאבתי אינפורמציה זו מהעיתונים שבהם פורסם עניין זה, ובין השאר שהוא הירי-צה מטעם מישרד-החוץ.

ח"כ עקיבא נוף (עם הסיפר יותם ראובני) "עסקתי בימרה ובסירה, אך לא בריקוד"

אצל האב, רכשה קומה שלמה בבניין-דירות הדור בשדרות בני-ציון בתל-אביב, וריהטה ועיצבה את ביתה כך שהוא סוחט קריאות-התפעלות מפי כל מי שבא לבקר בו. בבית זה התגוררה מירה היפה עם עקיבא נוף מאז נישואיהם.

תקופה מסויימת אחרי מילחמת יום-הכיפורים עבדה מירה כעיתונאית במע-רכת העולם הזה. תחילה היתה היא עצמה נושא לכתבה, אחרי שתצתה את התעלה. בעיקבות הכתבה, החלה היא עצמה כר-תבת. עוד לפני שנישאה לנוף עזבה את עבודתה בהטולט הזה, ואחרי-כך עברה למעריב, שם פירסמה טור של רכילות חברתית תחת החתימה "סנאית", וידי-עזרת הקשורות בענייני חברה, שעליהן חתמה בשמה המלא.

בחלק אחר של עדותו אמר נוף כימה דברים אישיים: "היתה גם ככה אישית לנסיעתי לטכסאס, לא הסברתי-לדאומית. נכון שעסקי-תני פעם בזימרה ובסירה, אך לא עסקתי בריקוד, כפי שכתוב ב" העולם הזה."

"פרטים עדינים

על הקובל..."

א חרי עדותו של נוף ביקש סניגור העולם הזה רשות מבית-המישפט להי-ציג את קטע העיתון שבו פורסמה הצי-הרתו של עקיבא נוף כי נסיעתו היתה קשורה למישרד-החוץ.

שום שימוש בקבלה זו, ואמר: "זה טיבעי שכאשר משלמים כסף, מקבלים קבלה. לא קיבלתי הנחה על הנסיעה." אולם בתשו-בה לשאלת פרקליט העולם הזה, עורך-הדין אביגדור פלדמן ממישרדו של זיכ-רוני, הודה נוף: "אינני בטוח אם הסכום הזה הוא התשלום המלא עבור שני הכר-טיסים, או רק חלק ממנו."

כאשר נשאל נוף מי שידם עבור הכרטיסים, הוא או אשתו, השיב: "אשתי השתתפה בחלקן של תשי"לום הנסיעה הארצות-הברית. חשי-בוננו הוא משותף. הכרטיסים שווי-מו מקופה משותפת, שם היו חסי-כונותינו בחשבון משותף. השערת-י היא שהכתב סבור שאשתי אמירה מאד, וכנראה גם סבור שיש בושה בכך או שזה מגונה להיות עשיר."

עקרת-בית

ועיתונאית

א שתו של ח"כ נוף, מירה ויינגרי-טן, אינה עקרת-בית בלבד אלא ער-סקת גם במיקצוע העיתונאות. באמצע-שנות ה-50 נבחרה מירה, אחת הצעירות היפות בירושלים, כמלכת-היופי של ישר-אל, היא פגשה ביהודי עשיר מטכסאס, נישאה לו ועברה להתגורר עימו בארצות-הברית.

תנו זה היה חמור. זה היה בייבוו עצום של כספים, ותופעה חמורה עוד יותר היא שהם לא תיפקדו כחברי-כנסת כאשר היו בחוץ-לארץ. זה הפך מין תופעה חברתית בכנסת. כתבנו גם מי לא נסע. יש אנשים בכנסת האומרים שהכתבה עזרה (להפחית את ממדי התופעה).

אשר לטענתי שאם אומנם הירצה ח"כ נוף בחוץ-לארץ מטעם מישרד-החוץ הרי זו שערוריה כפולה ומכופלת, התכוונתי להביע דיעה שלא ח"כ נוף הוא הראוי לייצג את ישראל בחוץ-לארץ."

אחרי הכתב העיד הקובל, עקיבא נוף, הוא אישר את עצם עובדת הנסיעה לחוץ-לארץ, טען כי הנסיעות נעשו בתקופת פגרת-הכנסת, וציין כי גם בפגרה התי-קיימו מושבים מיוחדים של המליאה, נוף סיפר על נסיעתו, על נאומים שנשא לפני הסנאט ובתי-הנבחרים של מדינת טכסאס בארצות-הברית ועל פגישות שלו עם סני-טורים אמריקאיים בושינגטון. "נסיעתי היתה פרטית. חובתי כחברי-כנסת, בכל-ארץ נבנה אני נמצא. לדוות לשגרירות, כשחברי-כנסת נמצא בחוץ-לארץ, ויש לו אפשרות לתרום להסברת ישראל. במיקרה נערך באותו זמן גם כינוס הלובי הישר-רלי, והוזנחתי לשם עליידי יושב-ראש אותו לובי, מר (מוריס) אמית'ן."

עקיבא נוף הוסיף: "בשבות לישראל מסרתי למישרד-החוץ את תוכן השיחות שניהלתי בושינגטון. ייתכן שהכתב קיבל (את המידע) שם."

העולם הזה ציין את הסכום 9922.40 לירות כדמי הכרטיס תל-אביב-ניו-יורק-תל-אביב בתקופה שבה נסע נוף לחוץ-לארץ. נוף הציג בבית-המישפט קבלה על סך 10,884.40 לירות תמורת שני כרטיסי-טיסה, לו ולאשתו. נוף טען כי לא עשה